

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Започва работа Академичното издателство *Национална музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“*. Очакваме Вашите предложения за издаване на монографии. Предвид необходимостта от уеднаквяване на библиографското цитиране с оглед създаване на електронна платформа за цитиранията, Ви молим да се съобразите със следните конкретни указания:

Спазва се пълното библиографско цитиране под линия чрез индекс (цифрова препратка) от съответното място в текста, където е използван цитатът. Стандартизираните правила за пълното библиографско описание включват задължителни данни за: името на цитирания автор, заглавието на произведението, мястото на издаване, името на издателството, годината на издаване и страницата, на която се намира приведеният цитат.

При цитиране на интернет материали изискването за точна страница на цитата отпада, но се добавя **Url** - пълен интернет адрес + дата на достъп или **Doi** - digital object identifier. При цитиране на книжно издание през интернет с липсващи данни по стандарт се посочват само наличните, но при задължително отбелязан линк и уточнена дата на достъп. Ако липсва и автор, това изрично се посочва в скоби: (без автор), на лат. (s. a.).

Използват се означенията „Пак там, с...“ (за латиница „Ibid., p...“) при последователно цитиране на един и същ източник, след което се посочват точните страници; „Цит. съч., с...“ (за латиница “Op. cit., p...“) при повторно цитиране на описан по-рано източник; както и „Цит. по:“ – когато цитирате оригинала непряко, а чрез друга публикация.

За да се избегне повтаряща се информация под линия когато един автор е представен с повече публикации, вече дадени с пълното си библиографско описание, след името му заглавието се изписва със съкращение, последвано от многоточие (заместващо всички останали данни) и точната страница.

1. Името на автора се дава в инверсия и чрез удебеляване (болд) на фамилията. Личното име, което я следва е без съкращения, когато е приложимо. След него има точка и свободно разстояние – 1 знак. Когато авторите са повече от един (до трима), името на първия е в инверсия, а останалите две имена са дадени в прав ред, отделени със запетая. Ако са повече от трима автори, се изписва само първият, след него се поставя „и др.“, на латиница „et al.”
Ако искате да посочите и друга авторска отговорност – като преводач, рецензент, редактор и т.н., имената им се изписват след заглавието без инверсия. Съставителството на сборници се указва като авторство с уточнение (съст.) в скоби след името.
2. След заглавието на книгата или статията също има точка и 1 знак разстояние. Ако цитирате статия от сборник или периодично издание, веднага след интервала се изписва комбинацията – В: или – In: (без болд) и след още 1 знак разстояние – наименованието на сборника или заглавието на периодичното издание с шрифт италик. Следват точка и 1 знак разстояние.
3. Място на издаване, след него двоеточие, 1 знак разстояние.
4. Име на издателството, запетая, 1 знак разстояние.
5. Година на издаване, запетая, 1 знак разстояние.
6. Точната страница на цитата. За кирилица се използва съкращението „с.“, за латиница „р.“ (при немските издания “S.”) преди самата цифра. Когато се позовавате на дадена статия, без да ползвате

конкретен цитат от нея, в библиографското описание се отбелязват страниците от-до, на които тя е поместена в съответния сборник или периодично издание.

Монографията (според дефиницията в Закона за изменение и допълнение на ЗРАСРБ, § 38, т. 10) задължително трябва да има (в края, на нова страница) библиография, включваща пълното описание на всички използвани в текста извори.

Примери:

Книги:

Позоваване на книга без конкретен цитат.

Кърклияски, Томи. Музикално-жанров анализ. Ч. 2. Жанрът „Концерт за оркестър“ в музиката на ХХ век. София: Хайни, 2011.

Привеждане на цитат от конкретна страница:

Мурдаров, Владко и др. Официален правописен речник на българския език. БАН, Институт за български език „Проф. Любомир Андрейчин“. София: Просвета, 2012, с. 124.

При цитиране и на друга авторска отговорност:

Далхауз, Карл. Музикална естетика. Прев. П. Куюмджиева. Пловдив: Пигмалион, 2004.

Статии в сборници, енциклопедии, речници:

Видински, Васил. Експериментална рецепта за култура. – В: *Култура, медии, публичност*. Сборник от конференцията, посветена на 50-годишнината на вестник „Култура“. София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2010, с. 38.

Стоянов, Веселин. За българския музикален стил. – В: **Баларева**, Агапия (съст.). *Българските музикални дейци и проблемът за националния музикален стил*. София: БАН, 1968, с. 89.

Букурещлиев, Михаил. Джуджев, Стоян. – В: *Енциклопедия на българската музикална култура*. София: Наука и изкуство, 1967, с. 226.

Utz, Christian. Errinerte Gestalt und gebannter Augenblick. Zur Analyse und Interpretation post-tonaler Musik als Wahrnehmungspraxis – Klangorganisation und Zeiterfahrung bei Morton Feldman, Helmut Lachenmann und Brian Ferneyhough. – In: *Ans Licht gebracht. Zur Interpretation neuer Musik heute*. Veröffentlichungen des Instituts für Neue Musik und Musikerziehung Darmstadt 53. Mainz: Schott, 2013, S. 40 – 66.

Статии в списания:

Холопов, Юрий. Музикално-теоретичната система на Хайнрих Шенкер. – В: *Музикални хоризонти*, 1978, № 12, с. 14.

Найденова, Горица. Езикът и музиката във възгледите на Стоян Джуджев. – В: *Българско музикознание*, 2009, № 1, с. 3 – 20.

Интернет източници:

Кастальский, Александр. О моей музыкальной карьере и мои мысли о церковной музыке. – В: *Русская духовная музыка в документах и материалах*. Москва: Языки русской культуры, 1998.
http://www.biblioteka-regenta.ru/stati/kast_avtobiogr.pdf (посетен на 20 февруари 2014).

Квадратная хоральная, готическая и квадратная русская нотация. – В: *Большой энциклопедический словарь*. Москва: Музыка, 1998.
<http://www.canto.ru/index.php?menu=refer&id=quadra>. (посетен на 25 август 2014).

O'Loughlin, Niall. Music in Slovenia. – In: *The Musical Times*. 1993, Vol. 134, No. 1801, p. 130 – 133. Doi: 10.2307/1193855

Музыкальные формы и жанры (без автор).

<http://www.olofmp3.ru/index.php/Muzykalnyye-formy-i-zhanry/> (посетен на 11 юли 2013).

Непряко цитиране на оригинала, чрез друг източник:

Из писмо на Димитър Ненов до Иван Стайков. Цит. по: **Божикова**, Милена. Димитър Ненов и екзистенциализмът. – В: *Българско музикознание*, 2011, № 3 – 4, с. 97.

Dahlhaus, C. Was heisst Improvisation? – In: *Improvisation und neue Musik*. Hrsg. von R. Brinkmann. Mainz: 1979. Цит. по: **Малцев**, С. Психологически аспекти на музикалната импровизация. – В: *Музикални хоризонти*, 1987, № 20, с. 3.

Повторно съкратено цитиране:

Кърклияски, Томи. Критично-аналитични..., с. 32.

От Работния колектив на Академичен форум
„Интегрална музикална теория 2014“